

عنوان مقاله:

تحقیقی پیرامون نگارش متون فلسفی به زبان فارسی در خطه آذربایجان با تاکید بر قرن ششم تا هشتم قمری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 18، شماره 46 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

میکائیل جمال پور - استادیار، گروه فلسفه، دانشگاه پیام نور، ایران

خلاصه مقاله:

فلسفه اسلامی از زمان تاسیس و شکل گیری خود به وسیله فلاسفه متقدم به ویژه حکیم ابونصر فارابی، تحولات مختلف را تجربه کرده است که یکی از آن ها «تغییر مکان» است که معمولا این تغییر جغرافیایی همراه با تغییرات محتوایی هم بوده است؛ مثلا فلسفه در دوره بغداد دارای ویژگی هایی است که در دوره خراسان به ویژگی های دیگر مبدل می شود. به همین نحو فلسفه اسلامی در حوزه سرزمینی آذربایجان (قرون ششم تا هشتم قمری) دارای مختصات دیگری می گردد که یکی از آن ها تمایل محسوس نویسندگان متون فلسفی به زبان فارسی است. امروز در سایه همین میل و علاقه به فارسی نویسی فلاسفه آن عصر و دیار، میراث دار آثار ارزشمند تحقیقی ای هستیم که هم از حیث استحکام بخشی به زبان فارسی و هم از جهت استفاده از ظرفیت آن زبان در انتقال مفاهیم و موضوعات فلسفی، جزء گنجینه های فاخر فرهنگ عقلی ما محسوب می شوند. تحقیق حاضر بر اساس روش کتابخانه ای به سامان رسیده است. یافته های زیر حاصل این تحقیق و بررسی است: (۱) فارسی نویسی فلاسفه مکتب آذربایجان معطوف به وجود قابلیت های این زبان در انتقال مفاهیم عقلی است؛ (۲) نویسندگان رسالات و کتب فلسفی به زبان فارسی در کنار استفاده از زبان عربی به دنبال بهره مند ساختن عموم مردم از دانش های عقلی بودند؛ (۳) حفظ هویت ملی با مولفه ای به نام زبان فارسی، یکی دیگر از انگیزه های صاحبان آثار فلسفی به زبان فارسی است.

کلمات کلیدی:

زبان فارسی، مکتب فلسفی آذربایجان، سهروردی، خواجه نصیرالدین طوسی، تبریز، مراغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1965570>

